

DE HEILIGE EN GROTE WEEK

DE METTEN VAN DE HEILIGE EN GROTE MAANDAG

Na de hexapsalm en de vredeslitanie zingen we plechtig het

ALLELUJA ... in toon 8

5e ode - Jes 26

1. Aan het einde van de nacht ontwaakt mijn geest voor U, o God, want Uw geboden stralen als licht over de aarde.

de Allelū́ jà, alleluja, allelū́ jà.
son: la

2. Leert gerechtigheid, bewoners der aarde.
3. Naijver zal een tuchteloos volk treffen; reeds nu verslindt het vuur de tegenstanders.
4. Vermeerder het kwaad over hen, o Heer, vermeerder het kwaad over al de roemrijken der aarde.

TROPAAR * toon 8 (melodie Valaam-klooster)

de _ Zie de Bruidegom komt tē mid dèrnacht, *
la gélukzálig de dienaar die Hij wakend vīn dēn zal, *
máar onwáardig is hij die Hīj lē dig vīndt. *
Mījn zīel, wees dus waak zaam,
zodát gīj niet door slaap over val lēn wōrdt, *
ēn daardóor aan dē dood vervalt, *
ēn van het kō nīnkrijk uitgeslō tēn wōrdt. *
Maar waak op en roep uit: *
Hei lig, heilig, heilig zijt Gij, o God, *
dóor de Moeder Gods, ontferm U o - ver ons. (3x)

* in de Metten van Maandag wordt tijdens het zingen van dit tropaar de ikoon van de Bruidegom uitgedragen, voorafgegaan door kaarsen en wierook. Deze ikoon blijft liggen tot en met Grote Woensdag.

NA DE EERSTE PSALMLEZING (4e kath.) **KATHISMA-ZANG:**

t.1 – De-zè héi-lige dag * doet het eerbiedwaardige Lijden op-stra-lèn * als het reddingbrengend Licht voor heel de wè-rèld, * wánt Christus spoedt Zich om het in Zijn goèd-heid té ón-dèr-gaàn. * Hij Die het heeal in Zijn hānd om-vat, * aanvaardt het vastgeslagen te worden aan hét Krūis, * óm de mens te ver-los-sen. ~

Eer... nu en altijd ... *herhalen*

NA DE TWEDE PSALMLEZING (5e kath.) **KATHISMA-ZANG:**

t.1 – Onzichtba-rè Réch-tèr, * hoe hebt Gij aanvaard in het vlees te wòr-dèn ge-zien? * Hóe is het mò-ge-lijk, * dát Gij komt om door wetsovertreders ge-doòd tē wòr-dèn * én door Uw Lij-dèn * onze veroordeling te niet té doèn? * Dáar-om brengen wij, o Woòrd, * één-stemmig lof, grootheid en roèm àan Uw màcht. ~

Eer... nu en ... *herhalen; en homilie van H. Johannes Chrysostomus.*

NA DE DERDE PSALMLEZING (6e kath.) **KATHISMA-ZANG:**

t.8 – De-zé dag doèt óp-stra-lèn * hét be-gin van het Lij-den van de Heèr. * Kómt dus, feest-bé-mìn-nèn-dèn, * láat ons Hem met liederen tege-moèt gaàn; * wánt de Schep-per komt om het Kruis te aan-vaár-dèn * én verhoor en gè-se-lìng té ón-dèr-gaàn, * wān-neer Hij door Pilatus ge-óor-deeld wòrdt. * Én wan-ncer Hij door een dienstknecht in het gezicht geslágèn wòrdt, * vérdraagt Hij alles om de mènè té red-dèn. * Láat ons daarom roèpen tòt Hèm: * Christus, mens-lie-ven-dè God, * schénk ver-gè-vìng vān zòn-dèn aan hèn * dié in ge-loóf Uw onbevlekt Lij-den aan-bid-dèn. ~

Eer... nu en altijd ... *herhalen*

En onmiddellijk zegt de priester: En acht ons waardig te luisteren....

EVANGELIE VAN DE METTEN *Mt § 84b Mt. 21,18-43*

In die tijd toen Jezus terugkeerde naar de stad, had Hij honger. En Hij zag een alleenstaande vijgeboom ...

psalm 50

HET TRIODION *de irmen 2x, de troparen elk 4x; katavasia dezelfde irmos, door beide koren.*

1e ODE - TRIODION - TOON 2 *van Kosmas*

acrostichon in Grieks: 'op maandag'

^{ma}_{do} *irmos Ldn t. 2* _ De Heer, Die de ondoorschrijdbare gol - vèndé zée, *
 door Zijn goddelijk bevel heeft op - ge - droogd, * én het
 volk Israël heeft geleid * om er te voet doorheen te gaan; *
 laat ons een hymne zingèn voor Hem ** want heerlijk heeft
 Hij Zich verheer - lijkt. _

Eer aan U, onze God, eer aan U.

De onzegbare ontleding van het Woord Gods toont aan de leerlingen Wie Christus is: God en Mens, Die het geen aanmatiging hoefde te achten aan God gelijk te zijn, ofschoon Hij onze slavengestalte aannam: want heerlijk heeft Hij Zich verheerlijkt.

Eer ... Nu en ...

In Mijn rijkdom aan Goddelijkheid ben Ik gekomen om de zo arm geworden Adam te dienen, nadat Ik, de Schepper, vrijwillig zijn gedaante heb aangenomen om Mijn ziel in te zetten als losprijs voor zijn ziel, hoewel Ik onlijdelijk ben, wat betreft Mijn goddelijkheid.

irmos herhalen «De Heer, Die de ondoorschrijdbare...»

kleine litanie

KONDAAK *toon 8*

Jakob weeklaagde over het verlies van Jozef, maar zijn dappere zoon werd op de strijdwagen als koning geëerd. Want omdat hij zich niet had onderworpen aan de begeerte van de Egyptische, werd hij verheerlijkt door Hem Die het hart van de mens doorgrondt, en Die ** de onvergankelijke krans verleent.

IKOS

Laat ons wenen en klagen tezamen met Jakob om de roemrijke, zich beheersende Jozef, die ofschoon hij lichamelijk tot slaaf was gemaakt, toch zijn ziel ononderworpen bewaarde. Nu heerst hij over geheel Egypteland, omdat God aan Zijn dienaren ** de onvergankelijke krans verleent.

SYNAXARION *van het mineon en :*

Op de Heilige en Grote Maandag gedenken wij de gelukzalige, schone Jozef, en de door de Heer vervloekte, verdorde vijgeboom.

vers De ingetogen Jozef was een rechtvaardige heerser
en uitdeler van graan: o overvloed van goede eigenschappen!

vers Christus heeft de synagoge van de Hebreëen vergeleken
met de vijgeboom die door de vloek verdorde,
omdat zij geen geestelijke vruchten droeg.
Laat ons de onvruchtbare hartstocht ontvluchten.

Door de gebeden van de schone Jozef, Christus onze God, ontferm U over ons.

8E ODE - CANON VAN HET TRIODION

irmos Ldn t. 2 _ Het onvermoeibaar vlam - mende vuur, * dat zo rijkelijk van brandstof werd voorzien, * week geschrokken terug voor het reine lichaam van de jongelingen * dat even onbevlekt was als hun ziel. * De altijd-brandende vlammen werden krach - te - loos. * En de eeuwigdurende hym-nè weerklonk: * al Zijn werken bezingt de Heer, ** en verheft Hem hoog in alle eeu - wen. _

Zegenen wij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de Heer.

Toen de Verlosser opging naar Zijn lijden, zei Hij tot Zijn vrienden: «Allen zullen u als Mijn leerlingen erkennen, indien ge Mijn geboden onderhoudt. Heb vrede met elkaar en met allen; wees nederig gezind, en gij zult verheven worden. Erken Mij als Heer, bezing en verhef Mij hoog in alle eeuwen.»

Nu en ...

«Laat bij u de macht over medemensen van tegengestelde aard zijn als gebruikelijk is bij de heidenen. Want hun eigenmachtige gezindheid past niet bij Mij, doch is eigen aan tirannen. Wie dus onder u de eerste wil zijn, zij de laatste van alle anderen. En erken Mij als Heer, bezing en verhef Mij hoog in alle eeuwen.»

Loven, zegenen en aanbidden ... *irmos - toon 2: herhalen*
« Het onvermoeibaar vlammeende vuur... »

geen Magnificat [de negende ode in zijn geheel gezongen:]

9e ODE - CANON VAN HET TRIODION

¹¹⁰
¹¹⁰ *irmos Ldn - t. 2* _ De Moeder Gods, die U, Christus, heeft gebaard, *
 hebt Gij verheven boven alles wat bestaat; * want hoewel Gij onze
 Schepper zijt, * hebt Gij uit haar een lichaam aangenomen, aan het onze
 gelijk * de losprijs van onze zonden in onwetendheid begaan. *
 Daarom prijzen wij haar zalig, ** en verheffen wij U met alle
 geslach - ten. _

- Eer ... -

_ Gij, de Wijsheid van het heelal, * hebt tevoren tot de
 apostelen gezegd: * Ontdoe u van alle smet van hartstocht; *
 verwerf een verstandige denkwij - ze, * die het
 koninkrijk van God waar - dig is, * opdat ge daarin
 verheer - lijkt móogt worden, ** helderder stralend dan de zon. _

- Nu en altijd ... - «Zie naar Mij, hebt Gij, Heer, tot Uw
 leerlingen gezegd, * wees niet hoogmoedig, maar houd u bij het nede-
 derige * want de kelk die Ik drink, zult gij drinken ** en gij zult
 met Mij verheerlijkt worden in het koninkrijk van Mijn Vader.» _

irmos herhalen: «De Moeder Gods, ...»

EXAPOSTILARION

(automelon; plechtig gezongen; 3x; met canonarch)

t. 3 _ Uw brui - - loftszaal, * mijn Verlos - ser, *
 zie ik versierd. * En ik heb geen kleed,
 * om daarin bin - nen te tre - den. *
 Maak weer stralend het gewaad van mijn ziel, *
 Schen - - ker des Lichts; **
 en red mij. 3x

LOFPSALMEN *we laten vier verzen over en zingen de volgende stichieren-idiomela elk tweemaal:*

t. 1 / Terwijl Hij opging naar zijn vrijwillig Lijden * sprak de Heer tot Zijn apostelen: * «Zie, wij gaan op naar Jeruzalem; * daar zal de Mensenzoon worden overgegele - verd, * zoals over Hem geschreven staat.» * Laat ons dan met Hem meekrukken * met een gereinigde geest, * en laat ons met Hem gekruisigd wor - den, * en omwille van Hem afsterven aan de lusten van dit leven, * opdat wij, tezamen met Hem, * mogen leven in de eeuwige werkelijkheid. * Dan horen wij Hem roe - pen: * Ik ga niet langer op naar het Lijden van het aardse Jeruzalem, * maar Ik ga op tot Mijn Vader en uw Va - der, * tot Mijn God en uw God; * en Ik zal u met Mij ver - hef - fen * naar het Jeruzalem dat boven is ** in het Koninkrijk der hemelen. 2x

t.5 – Ge-lo-vi-gēn, * nū wij ge-ko-men zĳn * tot het verlossing-brengende Lĳden vān Chrĳ-tūs Gōd, * lāat ons verheerlijken Zĳn onzegbare lank-mōe-dig-hēid, * ōp-dat Hij, in Zĳn barm-har-tig-hēid, * ook ons met Hem zāl ōp-wēk-kēn, * diē door onze zonden ge-stōr-vēn zĳn: * wānt Hij is de Goē-dē en Mens-liē-vēn-dē. ≡ 2x

Eer ... Nu en ...

t.5 – Hēer, toen Gij opging naar Uw Lĳdēn, * hēbt Gij Uw Lēer-lingen ver-stēkt, * toen Gij afzonderlijk tot hen gē-sprō-kēn hēbt: * Wārom vergeet gij Mĳn vroegerē wōrdēn: * dāt er geschreven staāt, * dat geen profeet wordt gedood, tenzij in Jērūzālēm? * Nū is die tijd gekomen, waarover Ik tot ù gēsprōkēn heb; * zie, Ik lever Mĳzelf over in handen van zon-daars, * die Mĳ zullen be-spot-ten ēn vāstnagelen aan eēn Krūis. * Zĳ zullen Mĳ aan het Graf òverlē-vēren, * ēn met afschuw aan Mĳ denken als aan een Gestor-ve-nē. * Māār gĳ, hōudt moēd: * Ik zal opstaan op de dē-r-dē dag, * tōt vreugde der ge-lo-vi-gēn, * ēn tot eēu-wig Lē-vēn. ‹

Abt U komt heerlijkheid toe...

Gelezen doxologie

Vragende litanie: Laten wij ons morgengebed tot de Heer voltooien ...

APOSTICHEN *idiomela, toon 5*

t.5 ‹ Hēer, de moeder van de zonen van Zebedē-ūs, * hād geen inzicht in het verborgen Myserie van Uw Heilsordē; * want zij vroeg U om aan haar Zō-nēn * dē eer te geven van een tijdelijk kō-

nink-rijk. * Máár in plaats daarvan beloofde Gij aan Uw Vriē-
dēn * dat zij de kelk van de dood zou-dēn drin- kēn, * diē Gij
eerst Zelf drin-kēn zou * vóór de reiniging van onze zon-dēn. *
Laat ons daarom tot Ū roē-pēn: ❖ Gij, Verlossing van onze zìe-
lēn, è-ré zij Ū. ❖

Heer, vervul ons 's morgens met Uw barmhartigheid; dan zullen wij juichen en ons verheugen. Geef dat wij ons mogen verheugen over al onze dagen; ook over de dagen dat Gij ons vernederd hebt, over de jaren waarin wij rampen zagen. Zie toch neer op Uw dienaren, op Uw werken, en leid hun kinderen.

t.5 – Heer, Gij hebt Uw Leē-lin-gen ge-leerd * té streven naar
de vol-maakt-hēid, * en niet te lijken op dē hēidenēn, * én te
heersen over dē gēringstēn * Laat het niet
zo bij u, Mijn Leē-lingen zìjn, * want Ik ben vrijwillig arm
gē-wor-dēn: * laat dus de eēr-stē onder ū * iē-ders die-naar zìjn, *
de leider als een die gē-leid wōrdt, * de uitmuntendste als de
laat-stē. * Wánt Ik ben Zelf ge-ko-mēn * om de arm geworden
Adam tē diē-nēn, * én Mijn ziel te geven als lós-prijs ❖ vóór de
velen die tot Mij roē-pēn: è-ré zij Ū. ❖

Moge de luister van de Heer onze God over ons stralen. Maak voor ons recht het werk van onze handen; ja, maak recht het werk van onze handen.

t.8 – Vrezen wij, broeders, dé straf van de vij-gē-boōm, * diē
moest ver-dor-ren om zijn on-vrūcht-baar-hēid, * én laat ons
waardige vrūch-tēn van bē-roūw * óp-dragen aan Chrīs-tus, ❖
Diē óns de gró-te ge-nà-dē ver-leēnt. –

Eer ... Nu en ...

t.8 – De slang vond in de É-gyp-ti-sche
een tweede É-va, * die zich bē-ij-verde Jozef te doen strūi-kē-
lēn * dóór haar vlei-ēn-dē wōor-dēn; * máár hij liet zijn kleed
bij haar ach-ter * om dé zón-de te ont-vlūch-tēn, * zón-der
zich te schā-men vóór zìjn naakt-hēid, * zō-als de eerstgescha-
pene voordat hij ge-zón-digd hād. ❖ Door zijn ge-bē-den, Chris-
tus, ont-férm U ò-vēr òns. –

Abt *Het is goed de Heer te belijden ...*

L *Heilige God ... t/m Onze Vader..*

KONDAAK *toon 8*

Jakob weeklaagde over het verlies van Jozef, maar zijn dappere zoon werd op de strijdswagen als koning geëerd. Want omdat hij zich niet had onderworpen aan de begeerte der Egyptische, werd hij verheerlijkt door Hem Die het hart van de mens doorgrondt, en Die de onvergankelijke krans verleent.

L Heer, ontferm U. *(40x)* Eer .. Nu en ... U, eerbiedwaardiger ... Vader, zegen in de Naam des Heren.

P *Hij, Die is ...*

L Amen.

Abt Hemelse Koning, versterk het geloof van de vrome, orthodoxe christenen; maak de volken goed gezind, schenk vrede aan de wereld, bewaar *deze heilige kerk en deze stad (of dit heilig klooster)*; doe onze broeders en zusters die ons zijn voorafgegaan, binnentreden in de woonplaats der rechtvaardigen; en neem ons aan in berouw en belijdenis, want Gij zijt goed en menslievend.

GEBED VAN DE H. EFRAÏM DE SYRIËR

Heer en Meester van mijn leven

3 knielbuigingen (poklonen); zonder herhalingen

WEGZENDING

P Eer aan U, Christus God, onze hoop, eer aan U.

L Eer... nu en ... Heer, ontferm U *(3x)* vader, zegen.

P *Dat de Heer, Die opgaat naar zijn vrijwillig lijden omwille van onze Verlossing, Christus onze ware God, Zich over ons ontferme en ons redde; door ...*

IN DE VREN *als tropaar: Zie de Bruidegom ... en als kondaak: Jakob weeklaagde ... (vlgs. nieuw Grieks gebruik).*

volgens Slavisch typikon tropaar en kondaak volgens het horologion.

Het zij bekend dat het tetra-evangelie gelezen wordt vandaag en morgen, en voltooid op woensdag: er zijn negen lezingen. Iedere dag een lezing in het derde, zesde en negende uur, na de gezongen troparen. Het evangelie van Mattheüs en Markus in twee delen, Lukas in drie delen en het Johannes-evangelie in twee delen tot aan Joh. 13,31.

IN HET ZESDE UUR

TROPAAR VAN DE PROFETIE

t.6 – Met vé-r-mór-zelde
 zìel * vâl-len wij vóór U neèr, * óm tot U te smeken, Verlosser dèr
 wé-rèld, * wànt Gij zijt de God van hen die bérouw hèbbèn.-

Eer ... Nu en ... *herhalen*

PROKIMEN TOON 4

PS 125

Toen de Heer de gevangenen naar Sion deed te- rug-

ke- ren, * wa- ren wij wer- ke- lijk ge- troost.

Toen werd onze mond met blijdschap gevuld, onze tong met gejubel; toen werd onder de heidenen gezegd: de Heer heeft grote dingen met hen gedaan.

LEZING UIT DE PROFETIE VAN EZECHIËL

1,1-20

Het gebeurde in het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde van de maand, toen ik temidden van de ballingen aan de rivier de Kebar was, dat de hemel geopend werd en ik zag een visioen van Godswege, op de vijfde van die maand, het was het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojakin. En het woord des HEREN kwam tot de priester Ezechiël, de zoon van Buzi, in het land der Chaldeeën, aan de rivier de Kebar. En de hand des HEREN kwam op mij. En ik zag en zie, een stormwind kwam uit het noorden, en daarin een grote wolk met flikkerend vuur en omgeven door een glans; daarbinnen, midden in het vuur, was wat er uitzag als blinkend metaal. En in het midden daarvan was wat leek op vier wezens; en dit was hun voorkomen: zij hadden de gedaante van een mens, ieder had vier gezichten en ieder van hen vier vleugels. Wat hun benen aangaat, deze waren recht; en hun voeten waren gevleugeld en fonkelden als gepolijst koper, en hun vleugels waren licht. Onder hun vleugels waren mensenhanden aan hun vier zijden. En wat de gezichten betreft en de vleugels van die vier: de vleugels van alle vier raakten elkaar; en wat hun gezichten betreft: zij draaiden zich niet om als zij gingen; zij gingen ieder recht voor zich uit. Hun gezicht leek van voren op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op het gezicht van een leeuw, bij alle vier van links op het gezicht van een rund, en bij alle vier van achteren op het gezicht van een arend. Hun vleugels waren bij alle vier naar boven uitgespreid; ieder had er twee die met elkaar verbonden waren en twee bedekten hun lichaam. En zij gingen ieder recht voor zich uit; waarheen de geest wilde gaan, gingen zij; zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen. En tussen de wezens in, was er iets te zien dat leek op brandende vuurkolen, als van fakkels, die zich bewogen tussen de wezens; en het vuur glansde en bliksemschichten schoten daaruit. De wezens snelden heen en terug als weerlicht. En ik keek en zie, er was een wiel op de grond bij alle vier de wezens. De aanblik van de wielen was als de aanblik van beril; zij hadden alle vier een zelfde vorm en maaksel; ze waren gemaakt alsof er een wiel was midden in een wiel. Als zij gingen, konden zij naar alle vier zijden gaan; zij keerden zich niet om als zij gingen, noch hun ruggen keerden zich om, zij waren lang; en ik zag dit en de ruggen waren bij alle vier rondom vol ogen. Als de wezens gingen, gingen de wielen naast hen; en als de wezens zich van de grond verhieven, verhieven zich ook de wielen. Waar de wolk was, daar was ook de geest die ging; wanneer de wezens gingen, verhieven zich ook de wielen met hen: want de geest des levens was in de wielen.

TWEEDE PROKIMEN TOON 6

PS 126

Als de Heer het huis niet bouwt, * dan is ver- geefs

het zwoe- gen der bouw- lie- den. Als de Heer de stad niet bewaakt, dan is doelloos het hoeden der wachters.

IN HET NEGENDE UUR aan het slot: *Gebed van de H. Efraïm, alleen drie knielbuigingen (poklonen), zonder herhalingen.*

TYPIKA alleen het kondaak: *Jakob weeklaagde ... het gebed van de H. Efraïm, wel met herhalingen. Aansluitend beginnen de*

VESPERS en de liturgie van de Voorafgewijde Gaven met: *Gezegend zij het Koninkrijk ...*

DE HEILIGE EN GROTE MAANDAG IN DE VESPERS

ps.103; vredeslitanie; het 18^e kathisma in drie stasen. Na elke stase een litanie.

HEER IK ROEP ... we zingen 10* stichieren; de eerste vier idiomela 2x:

t.1 / Terwijl Hij opging naar zijn vrijwillig Lijden * sprak de Heer tot Zijn apostelen: * «Zie, wij gaan op naar Jeruzalem; * daar zal de Mensenzoon worden overgegele verd, * zoals over Hem geschreven staat.» * Laat ons dan met Hem meetrekken * met een gereinigde geest, * en laat ons met Hem gekruisigd worden, * en omwille van Hem afsterven aan de lusten van dit leven, * opdat wij, tezamen met Hem, * mogen leven in de eeuwige werkelijkheid. * Dan horen wij Hem roepen: * Ik ga niet langer op naar het Lijden van het aardse Jeruzalem, * maar Ik ga op tot Mijn Vader en uw Vader, * tot Mijn God en uw God; * en Ik zal u met Mij verheffen * naar het Jeruzalem dat boven is ** in het Koninkrijk der hemelen. 2x

t.5 - Ge-ló-vi-gen, * nú wij ge-ko-men zijn * tot het verlossing-brengende Lijden van Chris-tus God, * laat ons verheerlijken. Zijn onzegbare lank-moe-dig-hed, * op-dat Hij, in Zijn barmhertig-hed, * ook ons met Hem zal op-wek-ken, * die door onze zonden ge-stór-ven zijn: want Hij is de Goè-dè en Mens-liè-ven-dè. 2x

** als er geen liturgie van de Voorafgewijde Gaven wordt gevierd, dan 6 stichieren vanaf t.5 Heer, toen Gij ... (2x) enz. en voor de apostichen de idiomela hierboven: t.1 Terwijl .. (2x) en t.5 Gelovigen ... ; Heilige God t/m Onze Vader; Heer, ontferm U (12x) Alheilige Drie-eenheid .. De*

t.5 – Heer, toen Gij opging naar Uw Lijden, * hebt Gij Uw Leer-lingen ver-stèrkt, * toen Gij afzonderlijk tot hen gè-spró-kèn hēbt: * Waaróm vergeet gij Mijn vroegeré woórdèn: * dát er geschreven staát, * dat geen profeet wordt gedood, tenzij in Jèrúzàlem? * Nú is die tijd gekomen, waarover Ik tot ù gè-sprókèn heb; * zie, Ik lever Mijzelf over in handen van zon-daars, * die Mij zullen be-spot-ten en vástnagelen aan èen Krùis. * Zij zullen Mij aan het Graf òverlé-vèren, * en met afschuw aan Mij denken als aan een Gestor-ve-nè. * Maar gij, hòudt moèd: * Ik zal opstaan op de dér-dè dag, * tót vreugde der ge-lo-vi-gèn, * en tot èeu-wig Lè-vèn. – 2x

t.5 – Heer, de moeder van de zonen van Zebedé-üs, * had geen inzicht in het verborgen Mysterie van Uw Heilsordè; * want zij vroeg U om aan haàr Zó-nèn * dé eer te geven van een tijdelijk kónink-rijk. * Maar in plaats daarvan beloofde Gij aan Uw Vrièndèn * dat zij de kelk van de dood zou-dèn drin-kèn, * dié Gij eerst Zelf drin-kèn zou * vóór de reiniging van onze zon-dèn. * Laat ons daarom tot ù rōe-pèn: * Gij, Verlossing van onze ziè-lèn, è-ré zij ù. = 2x

t.5 – Heer, Gij hebt Uw Léer-liñ-gen ge-leerd * té streven naar de vol-maakt-hèid, * en niet te lijken op de héidenèn, * en te heersen over de géringstèn * Laat het niet zo bij u, Mijn Léer-lingen zijn, * want Ik ben vrijwillig arm gè-wor-dèn: * laat dus de eer-stè onder ù * ié-ders die-naar zijn, * de leider als een die gè-leid wòrdt, * dé uitmuntendste als de laat-stè. * Wánt Ik ben Zelf ge-ko-mèn * om de arm geworden Adam te dié-nèn, * en Mijn ziel te geven als lós-prijs * vóór de velen die tot Mij rōe-pèn: è-ré zij ù. =

en in toon 8:

t.8 – Vrezen wij, broeders, dé straf van de vĳ-gè-boòm, * die moest ver-dor-ren om zijn on-vrūcht-baàr-hèid, * én laat ons waardige vrūch-tèn van bè-roūw * óp-dragen aan Chrĳs-tus, * Die òns de gró-te ge-nà-dè ver-leènt. –

Eer ... nu en ... t.8 – De slang vond in de É-gyp-ti-sche een tweede É-và, * die zich bé-ij-verde Jozef te doen strūi-kè-lèn * dóór haar vlei-èn-dè woor-dèn; * maãr hij liet zijn kled bij haar ách-ter * om dé zón-de te ont-vlūch-tèn, * zón-der zich te schà-men voòr zijn naakt-hèid, * zō-als de eerstgeschape ne voordat hij ge-zón-digd hād. * Door zijn ge-bé-den, Chrĳstus, ont-fèrm U ò-ver òns. –

Intocht met wierook en het Evangelie-boek. Vreugdevol Licht ..

PROKIMEN TOON 6

PS. 127

Mo-ge de Heer u zege-nen uit Si-on, * en moogt gij

het wel-zijn van Je-ru-za-lem zien.

Zalig allen die de Heer vrezen, die wandelen op Zijn wegen.

LEZING UIT EXODUS 1,1-20

Dit nu zijn de namen van de zonen van Israël, die met hun vader Jakob naar Egypte gekomen zijn; zij kwamen er ieder met zijn gezin: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issachar, Zebulon, Benjamin, Dan en Naftali, Gad en Aser. Jozef was reeds in Egypte. Allen die van Jakob afstamden, waren vijfenzeventig zielen. En Jozef stierf en al zijn broers en heel die generatie. De zonen van Israël nu vermeerderden zich en werden talrijk, en uitermate machtig, zodat het land met hen vervuld werd. Toen kwam er een nieuwe koning over Egypte, die Jozef niet gekend had. Deze nu zei tot zijn volk: Zie, het volk der zonen van Israël is groter en sterker dan wij. Welnu, laten wij met beleid tegen hen optreden, opdat zij zich niet vermenigvuldigen en zich - als wij in oorlog komen - bij onze tegenstanders aansluiten, tegen ons strijden en uit het land wegtrekken. Daarom stelde men opzichters over hen aan, om hen te onderdrukken door de hun opgelegde dwangarbeid: zij moesten voor Farao versterkte steden bouwen: Pitom, Raämses en On, dat is Helioupolis. Maar hoe meer men hen onderdrukte, des te meer vermeerderden zij zich en werden uitermate machtig, zodat de Egyptenaren verafschuwd werden door de zonen van Israël. Toen lieten de Egyptenaren de zonen van Israël onder mishandeling werken; ja, zij maakten hun het leven bitter door harde slavenarbeid met leem en tichelstenen, en door allerlei arbeid op het veld, en allerlei werk, waartoe zij hen onder mishandeling als slaven gebruikten. Ook beval de koning van Egypte de vroedvrouwen van de Hebreëen, van wie de één Sifra heette en de ander Pua: Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen bij de bevalling helpt, dan moet gij goed toezien bij de verlossing; indien het een zoon is, dan moet gij hem doden, maar indien het een dochter is, moogt gij het verzorgen. De vroedvrouwen echter vreesden God en deden niet wat de koning van Egypte hun opgedragen had, maar lieten de jongens in leven. Toen ontbood de koning van Egypte de vroedvrouwen en zei tegen hen: Waarom hebt gij dit gedaan en de jongens laten leven? En de vroedvrouwen zeiden tegen de farao: De Hebreeuwse vrouwen zijn niet als de Egyptische; zij zijn sterk: zij hebben al gebaard voordat een vroedvrouw bij hen komt. En God deed goed aan de vroedvrouwen en het volk vermeerderde zich en werd zeer machtig.

TWEEDE PROKIMEN

TOON 8

PS. 128

De ze- gen des He- ren o- ver u; * wij ze- ge- nen u

in de Naam des He- ren.

Dikwijls hebben zij
tegen mij gestreden
vanaf mijn jeugd,
dit kan Israël zeggen.

LICHTZEGEN

LEZING UIT JOB 1,1-12

Er was in het land Us een man met de naam Job, en die man was onberispelijk, rechtvaardig, oprecht, godvrezend en hield zich ver van alle kwaad. Hij kreeg zeven zonen en drie dochters. Zijn bezit bestond uit zeventuizend schapen, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen, vijfhonderd weidende ezelinnen, hij had een zeer groot aantal mensen in dienst en hij deed in zijn land grote werken, zodat deze man de aanzienlijkste was van alle bewoners van het Oosten.

Zijn zonen hadden de gewoonte om de beurt een dag bij elkaar te komen en een feestelijke maaltijd te houden en zij namen dan hun drie zusters mee om met hen te eten en te drinken. Telkens wanneer de dagen van het feestmaal om waren, riep Job hen bij zich en reinigde hen; hij stond dan 's morgens vroeg op en bracht offers voor ieder van hen, en een rund voor hun zonden, voor hun zielen. Want Job zei: misschien hebben mijn kinderen gezondigd en in hun hart iets slechts gedacht over God. Zo deed Job alle dagen van zijn leven. En het gebeurde op zekere dag dat de engelen Gods kwamen om zich voor de HEER te stellen, en met hen kwam ook de duivel. En de HEER zei tegen de duivel: Waar kom je vandaan? En de duivel antwoordde de HEER: Van een tocht over de aarde, en nadat ik de

hele aarde onder de hemel doorkruist heb, ben ik hier gekomen. Toen zei de HEER tegen hem: Heb je ook acht geslagen op mijn knecht Job? Want niemand op aarde is als hij, onberispelijk, rechtvaardig, oprecht, godvrezend en zich ver houdend van alle kwaad. En de duivel antwoordde en sprak tot de HEER: Is het zonder reden, dat Job God vreest? Hebt Gij hem soms niet van alle kanten beschut, en wat in zijn huis is en al wat hij bezit rondom? Het werk van zijn handen hebt Gij gezegend, en zijn vee hebt gij doen toenemen in het land. Strek daarentegen uw hand uit en tast alles aan wat hij bezit, zal hij U dan nog zegenen?! Toen zei de HEER tegen de duivel: Zie, al wat hij bezit, geef Ik in je hand; maar hemzelf zul je niet aanraken. Toen ging de duivel weg van het aangezicht van de HEER.

meteen de wierook-zang: Laat mijn gebed ... en de volgende lezing :

EVANGELIE *MT 98* *MT 24 : 3-35*

In die tijd toen Jezus op de Olijfberg gezeten was ...

en de rest van de dienst van de voorafgewijde Gaven.

DE COMPLETEN VAN MAANDAGAVOND

TRIODION *van de H. Andreas van Kreta*

2E ODE - TOON 8

irmos: t. 8. \ Hoor, hēmel, want ik wil spre - ken, * ik wil Christus
bezin - gen, ** Die uit de Maagd in het vlees is geko - men. _ 2 x

Laat ons op mystieke wijze, samen met de apostelen, Christus vergezelen naar de Olijfberg, om daar met Hem de nacht door te brengen.

Herinner u, mijn arme hart, de gelijkenis over de molensteen waarover Christus gesproken heeft, en wees dus waakzaam.

Bereid u voor, mijn ziel, op uw uitgang, want reeds nadert de Komst van de onomkoopbare Rechter.

theotokion:

Alleen albezongen, ongerepte Moeder Gods en Maagd, smeeke tot uw Zoon voor uw dienaren.

ander irmos: t. 8 Ziet, ziet, dat Ik God ben, Die eertijds Israël ...

Ziet, ziet, dat Ik God ben, Die voordat alles ontstond en voordat de aarde en de hemel tot bestaan kwamen, alles weet: want Ik ben geheel in de Vader en Ik draag Hem geheel in Mij.

Door Mijn woord heb Ik de hemel en de aarde geschapen, want Ik verbleef bij de Vader; en door Mijn woord draag Ik het heelal, want Ik ben Zijn Woord, Wijsheid, Kracht, Ikoon, Medeschepper en Zijn Gelijke in alles wat Hij doet.

Wie heeft de tijden geordend? Wie is het Die de eeuwen in stand houdt? Wie heeft de maten van de aarde vastgesteld? Wie is het Die alles tot elkaar brengt en in beweging zet? Dat is alleen Hij Die steeds, zonder begin, samen is met de Vader, zoals een lichtstraal in het licht.

Hoe onmetelijk is Uw menslievendheid, Jezus! Gij hebt ons de tijd der voleinding leren kennen, hoewel Gij het juiste ogenblik ervan voor ons verborgen hebt. Maar Gij hebt ons duidelijk de voortekens ervan geopenbaard.

Alles kent Gij, alles weet Gij, Jezus; want op goddelijke wijze bezit Gij in U heel de waardigheid van de Vader, en in U draagt Gij van nature heel de Geest, de mede-eeuwige met de Vader.

Meester, Heer, Schepper van de eeuwen, acht ook ons waardig die heilige stem te horen die eens de uitverkorenen van de Vader zal roepen tot het koninkrijk der hemelen.

Eer ...

Beginloze, ongeschapen Drieheid, ongedeelde Eenheid, Die Drie zijn en Eén: Vader, Zoon en Geest: één God; aanvaard de hymne van onze uit leem geschapen tongen als uit vuurvlammende monden.

Nu en altijd ...

Maagd, gij waart de heilige woontent van God, want in u heeft de Koning der hemelen lichamelijk gewoond, en uit u is Hij, de Schone, voortgekomen om de mens op goddelijke wijze in Zichzelf te herscheppen.

KATHISMA *toon 2*

∟ Bewogen, Christus, door Uw barmh^hartigheid, * gaat Gij vrijwillig op naar Uw Lijden, o W^heldoener, * om ons van onze hartstochten te bevrijden * en van de veroordeling tot de h^hades. * Daarom bezingen wij Uw eerbiedwaardig lijden * en wij allen verheerlijken, Verlosser, ** Uw uiterste welwil - lendheid. ∟

8e ODE

irmos t.8 \ God Die zételt op de troon der heerlijkheid *
 en Die onophoudelijk als God verheerlijkt wordt; *
 zegent Hem, gij engelen en hemelen: ** bezingt en
 verheft Hem hoog in alle eeuwigheid. _

Mijn ziel, ongetwijfeld hebt gij gehoord hoe Christus aan Zijn leerlingen het einde der tijden voorzegd heeft. Ge kent dus het einde: bereid u dan voor, want de tijd van uw uitgang is nabij.

Onvruchtbare ziel, ge hebt de gelijkenis gehoord van de slechte knecht. Vrees dan en wees niet nalatig met de genadegave die u geschonken is; begraaft die niet in de aarde, maar drijf er handel mee.

Laat uw lamp stralen en doe de olie van het medelijden overvloeien, zoals de Wijze Maagden, opdat Christus' bruiloftsmaal voor u mag opengaan, mijn ziel.

Toen de Meester sprak over de vlucht op de sabbat en in de winter, duidde Hij op de stormen die ons tijdperk* teisteren, omdat, zoals in de winter, het einde nabij is.

Zo snel als een bliksemflits zal de vreeswekkende Komst van de Meester zijn, mijn ziel, gij hebt het gehoord. Haast u dus om gereed te zijn.

Wanneer dan de Rechter komen zal, met de duizenden en tienduizenden legerscharen der engelen en krachten, hoe vreeswekkend zal dat zijn, mijn ziel, hoe huiveringwekkend: wee mij! Want dan zal heel ons leven worden blootgelegd.

* *Andreas van Kreta schreef: "in deze zevende eeuw"*

Eer ...

De Drieheid is één God: toch is de Vader niet voortgekomen zoals de Zoon, noch is de Zoon uitgegaan, zoals de Geest. Daarom verheerlijk ik de Drie, Elk en Tezamen, als Licht en God in alle eeuwigheid.

Nu en altijd ...

Aanvaard, God, ons gebed, omwille van de voorbeden van de Moeder Gods: zend Uw genade rijkelijk over ons allen neer, en schenk Uw vrede aan Uw volk.

9e ODE

irmos t.8: \ Hem, Die voorruitverkondigd was aan de brenger der Wet, *
op de berg, in het vuur van het braam - bos; * en Die tot Heil
van ons, gelovigen geboren werd * als het Kind der altijd -
maag - delijke: ** laat ons Hem verheffen met nooit zwingende zangen.

Ge hebt gehoord, mijn ziel, hoe de Rechter tevoren de tijd van de voleinding aangekondigd en geleerd heeft. Bereid u voor op uw heengaan met goede werken, opdat ge niet door God verworpen wordt als ongeschikt.

Leer de les van de vijgeboom, mijn ziel, over het einde: wanneer de takken zacht worden en de bladeren ontluiken, dan is de tijd van de oogst nabij. Zo weet gij ook, wanneer ge deze dingen ziet, dat de tijd nabij is.

Wie anders dan Gij kent de Vader? Wie, buiten U, kent het beslissende uur en de dag? Want bij U zijn alle schatten der wijsheid, Christus God.

De boeken worden geopend, de zetels geplaatst, en alle daden zullen onderzocht worden, terwijl allen naakt zullen staan, zonder getuigen of aanklagers, want alles ligt open en bloot voor God.

De Rechter over het heelal komt nu om voor de rechter geleid te worden. Hij Die zetelt op de cherubijnen, komt als een schuldige voor Pilatus staan, omdat Hij alles wil lijden om Adam te redden.

Ons groot en goddelijk Pascha is genaderd, dat wordt ons door Christus tevoren geleerd. Hij zegt dat het over twee dagen Pascha is, wanneer Hij de dag van Zijn lijden beschrijft, waarop Hij Zich als offer aan de Vader zal opdragen.

Uw Moeder, Verlosser, stond bij Uw kruis, en toen zij Uw ongerechte slachting aanschouwde, riep zij uit: Wee mij, mijn Kind, avondloze Lichtglans; laat voor allen, o Zon, het licht van Uw heerlijkheid stralen.

Eer...

Heilige Eenheid; Drieheid, de ene Godheid; Drie-ene God; Driepersoonlijke Natuur; gelijkgeëerde en ondeelbare heerlijkheid: red onze zielen uit alle gevaren.

Nu en altijd ...

Aanvaard, Christus, Uw Moeder als onze voorspreekster, en breng door haar voorbeden de wereld tot vrede; bevestig het landsbestuur en breng Uw kerken samen tot één.

*en als **KONDAAK** in de completen :*

Denk, mijn ziel, aan het uur van het einde,
vrees omgehouden te worden als de vijgeboom.
Werk met het u gegeven talent; waak en roep, rampzalige:
laat mij niet buitengesloten worden van Christus' bruiloftszaal.

